Lieta Nr.11520045820

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021.gada 23.novembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokuroram J.Ievītm,
aizstāvim J.Ernstsonam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. B/, personas kods /pers. kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas.

Aprakstošā daļa

[1] Apsūdzētā/pers. B/, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā nodarīja cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus.

2020.gada 7.jūnijā ap plkst.12.46, /pers. B/ vadīja sev piederošu transportlīdzekli VW JETTA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, /notikuma vieta/.

Virzoties pa daudzdzīvokļu māju pagalmiem, no/notikuma vieta/, /pers. B/, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās un trešās daļas prasības; 25.panta trešo daļu - nepildīja Ceļu satiksmes noteikumus, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus; pārvietojoties pa vietām, kurās iespējama transporta kustība- daudzdzīvokļu māju pagalmu, neievēroja šā likuma un Ceļu satiksmes noteikumus; pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 25.3., 100., 140., 144. punktu prasības, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti mazāk aizsargātie ceļu satiksmes dalībnieki- velosipēdu vadītāji; dzīvojamā zonā - daudzdzīvokļu namu pagalmā savlaicīgi nepamanot satiksmei bīstamu šķērsli - uz brauktuves esošo velosipēda vadītāju, kurai bija braukšanas priekšroka, turpināja kustību uz priekšu, kā rezultātā ar automašīnas priekšējo daļu notrieca velosipēda vadītāju /pers. D/, dzim. 2012.gadā.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un uzbraukuma rezultātā velosipēda vadītāja /pers. D/ guva sekojošus miesas bojājumus: ādas nobrāzumi labās plaukstas mugurējā virsmā un labās ceļa locītavas rajonā; labās plaukstas 11 delnas kaula lūzums, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām apsūdzētā izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētā savu vainu viņai celtajā apsūdzībā neatzina. Cietušās /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. E/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu 7000 EUR apmērā, neatzina.

[3] Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētās vainīgums noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas ir pierādīts pilnībā ar visiem pirmstiesas izmeklēšanā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to savstarpējā kopumā un sakarībā, un pastāv Kriminālprocesa likumā 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību, apsūdzētās versiju savai aizstāvībai, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem.

[4] Cietušās /pers. D/ likumiskā pārstāve /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka negadījuma brīdī kopā ar meitu, brauca ar velosipēdiem pa pagalmu. Meita brauca viņai pa priekšu, bija viņas redzeslokā. Brīdī, kad viņa aizbrauca aiz 3 stāvu dzīvojamās mājas, meita no viņas redzesloka pazuda aptuveni 30 sekundes. Attālums, kuru meita mēroja kamēr viņa viņu neredzēja bija aptuveni 10 metri. Notikuma brīdī meitai bija 8 gadi, līdz ar to arī nebija riteņbraukšanas tiesību. Drošības ekipējuma notikuma brīdī meitai arī nebija, jo brauca uz veikalu pēc saldējuma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 147.panta piekto daļu, cietušās pārstāvei /pers. E/ uzrādīts pielikums pie "Protokola par liecību pārbaudi uz vietas", ceļa shēma no notikuma vietas (lietas 1.sējuma 39.lapa).

Cietušās likumiskā pārstāve paskaidroja, ka ceļa shēmu no notikuma vietas pati nav zīmējusi, to darīja Valsts policijas amatpersona, kā arī veica mērījumus. Shēmā norādītos 4 metrus pie kāpņu telpas pierakstīja policijas darbinieks.Viņa tikai parakstīja minēto shēmu.

Liecināja, ka abas ar meitu notikuma dienā vēlējās braukt ar velosipēdiem uz veikalu caur parku. Viņa pati brauca ātri, lai apsteigtu meitu un sagaidītu viņu aiz mājas. Redzēja, ka pa pagalmu ātri brauca transportlīdzeklis ar apmēram 30 km/h, kurš uzbrauca viņas meitai un sadursmes rezultātā meita pārlidoja pāri transportlīdzekļa motora pārsegam un nokrita uz asfalta. Viņa uzreiz piecēlās, jo bija šoka stāvoklī. Viņa piegāja pie meitas un teica, lai guļās uz zāles. Transportlīdzeklis pēc negadījuma uzreiz neapstājās, bet gan pabrauca uz priekšu aptuveni 10 metrus. Viņa transportlīdzekli redzēja no aizmugures, tā bija ielas vidū, vairāk tuvāk brauktuves labajai malai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 147.panta piekto daļu, cietušās pārstāvei /pers. E/ uzrādīts ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr./protokola numurs/, notikuma vietas shēmas (lietas 1.sējuma 2.-4.lapa).

Cietušās likumiskā pārstāve norāda shēmā vietu, kur notika sadursme, kur atradās pati un, kur nokrita meita. Norāda shēmā meitas braukšanas virzienu, meitas un savu braukšanas maršrutu. Vietu, kur viņai sadalījās ceļš ar meituo.

Liecināja, ka Valsts policijas amatpersonas veica notikuma vietas apskati un mērījumus. Braucot ar velosipēdu pagalmā, viņas ar meitu bija pārliecinātas, ka pagalms ir droša vieta pa kuru pārvietoties ar velosipēdu.

[5] No cietušās /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. E/ liecībām izriet, ka 2020.gada 7.jūnijā ap plkst.12.40 viņas meita /pers. D/, dzimusi 2012.gadā, kopā ar viņu braukājās ar velosipēdiem. Kad abas piebrauca pie mājas /notikuma vieta/, viņa aizbrauca taisni pa ceļu, bet meita, kura brauca blakus, iegriezās pagalmā. Viņa brauca viņu satikt, jo gar māju viņa meitu neredzēja. Viņa sāka uzņemt ātrumu, lai satiktu meitu pie ceļa, taču tajā brīdī redzēja, ka viņas meita izbrauca gar māju uz brauktuves no kreisās puses uz labo attiecībā pret transportlīdzekļa kustību un to, ka uz pagalmu nogriežas transportlīdzeklis, pār kura motora pārsegu pārlidoja viņas meita. Meita uzreiz piecēlās kājās. Viņa nekavējoties pieskrēja pie meitas un teica, lai apguļas. Transportlīdzeklis apsājās, vadītājs izkāpa un pienāca pie viņām. Uz notikuma vietu tika izsaukta Neatliekamā medicīniskā palīdzība un Valsts policija. Viņu un meitu nogādāja uz /pilsēta/ slimnīcu un pēc pārbaudes 2020.gada 8.jūnijā palaida mājās. Norādīja, ka ekspertīzi var veikt pēc dokumentiem. Viņa piekrita saņemt kompensāciju no apdrošināšanas kompānijas un noslēgt mierizlīgumu lietas (1.sējuma 25.-26.lapa).

[6] Eksperts/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka sastādīja auto-tehniskās ekspertīzes atzinumu. Pēc transportlīdzekļu bojājumiem nevar noteikt precīzu tās braukšanas ātrumu, jo transportlīdzeklim bojājumu tik pat kā nebija, līdz ar to ātrums nevarēja būt liels. Ekspertīze tika veikta ar dotajiem datiem, kuros automašīnas ātrums bija norādīts 10 km/h. Veicot ekspertīzi nebija nepieciešams zināt velosipēdista braukšanas trajektoriju, jo nozīme bija attālumam starp transportlīdzekli un velosipēdu. Tāpat būtiski ir ne tikai transportlīdzekļa ātrumam, bet arī velosipēdista ātrums, jo tad ātruma vektors būs vērsts velosipēdista lidošanas virzienā, proti, jo ātrāk brauc velosipēdists, jo tālāk pēc sadursmes velosipēdists aizlidos. Atzinumā norādīts, ka cietusī pēc sadursmes ar transportlīdzekli neuzkrita uz transportlīdzekļa motora pārsega, jo transportlīdzekļa motora pārsegam nav radīti bojājumi. Protams, jāņem vērā cietušās svars, līdz ar to bojājumi uz motora pārsega var nepalikt. Pēc datiem, kas viņam tika doti veicot ekspertīzi, nevarēja konstatēt motora pārsega sadursmi ar velosipēdistu. Savukārt attiecībā par transportlīdzekļu bremzēšanas pēdu neesamības, tās var nebūt, ja ir bijis mazs ātrums, līdz ar to neizslēdz iespēju, ka transportlīdzeklis ir bremzējis.

Papildus liecināja, ka nama pagalms ir pielīdzināms dzīvojamai zonai.

[7] No 2021.gada 7.jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola /protokola numurs/, notikuma vietas shēmas un pievienotajiem fotoattēliem izriet, ka /datums/plkst.12.46, /vieta/ novadā, vadītāja /pers. B/ vadīja transportlīdzekli VW JETTA, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, /notikuma vieta/ izbrauca velisopēdists, no kreisās puses, kā rezultātā notika sadursme. Negadījumā cietušais velosipēdists nogādāts ārstniecības iestādē. Negadījumā bojāts transportlīdzeklis un velosipēds (lietas 1.sējuma 2.-4.lapa).

[8] No telefonogrammas ENZ/numurs/ izriet, ka /datums/plkst.13.51 /vieta/ pilsētas slimnīcā ievietota /pers. D/ ar labās plaukstas lūzumu, labās ceļa locītavas sasitumu (lietas 1.sējuma 6.lapa).

[9] No Neatliekamās medicīniskas palīdzības izsaukuma elektroniskās kartes Nr./kartes numurs/ izriet, ka /notikuma vieta/, dzīvojamās mājas pagalmā /pers. D/ pārvietojoties ar velosipēdu nepamanīja braucošu transportlīdzekli un tika notriekta no velosipēda, kā rezultātā guva traumas. Pēc ceļu satiksmes negadījuma /pers. D/ pie samaņas. Sūdzās par sāpēm Ib. plaukstas kaulos, Ib. ceļa loc. patellas rajonā, vietā kur ir nobrāzums. Aktīvas un pasīvas kustības pilnā apjomā. Plaukstā apgrūtinātas sāpju dēļ (lietas 1.sējuma 20.-21.lapa).

[10] No 2020.gada 12.augusta protokola par liecību pārbaudi uz vietas un pievienotās shēmas izriet, ka persona pret kuru uzsākts kriminālprocess-/pers. B/ norādīja sava transportlīdzekļa braukšanas trajektoriju, kad viņa 2020.gada 7.jūnijā plkst.12.46, /notikuma vieta/ izbrauca no kreisās puses velobraucēja. /pers. B/ norādīja velobraucējas braukšanas trajektoriju, sadursmes vietu, velosopēda atrašanās vietu. Liecību pārbaudes laikā tika veikta fotogrāfēšana un sastādīta shēma. Protokolu ar parakstu apliecināja /pers. B/ (lietas 1.sējuma 31.-37.lapa).

[11] No 2020.gada 12.augusta protokola par liecību pārbaudi uz vietas un pievienotās shēmas izriet, ka cietušās pārstāve /pers. E/ labprātīgi norādīja, ka ceļu satiksmes negadījuma vietā /notikuma vieta/, 2020.gada 7.jūnijā plkst.12.40 transportlīdzeklis VW JETTA, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, uzbrauca viņas meitai /pers. D/. Liecībās tika norādīta meitas braukšanas virziens, transportlīdzekļa braukšanas virziens, viņas atrašānās vietu, meitas atrašanās vietu pēc sadursmes. Liecību pārbaudes laikā tika veikta fotogrāfēšana un sastādīta shēma. Protokolu ar parakstu apliecināja /pers. E/ (lietas 1.sējuma 38.-45.lapa).

[12] No 2020.gada 20.jūnija tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr.14-1367 slēdziena izriet, ka cietušajai /pers. D/ konstatēts - ādas nobrāzumi labās plaukstas mugurējā virsmā un labās ceļa locītavas rajonā; labās plaukstas II delnas kaula lūzums. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2020.gada 7.jūnijā, cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēmumā uzrādītajos ceļu satiksmes negadījuma apstākļos un pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Pēc eksperta rīcībā esošo iesniegto medicīnisko dokumentu datiem nav iespējams noteikt pa kuru ķermeņa daļu saņemts sākotnējais trieciens (lietas 1.sējuma 29.-30.lapa).

[13] No auto-tehniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr./atzinuma numurs/ izriet, ka:

1.Kontaktā nonāca automobiļa priekša un velosipēda labais sāns. Pēc sadursmes velosipēdiste nav uzkritusi uz automobiļa dzinēja pārsega, kas norāda, ka sadursmes brīdī automobilis pārvietojies ar nelielu ātrumu, bet kādu, nav iespējams noteikt, jo CSNg shēmā nav fiksētas automobiļa bremzēšanas pēdas. Precīzu CSNg mehānismu noteikt nav iespējams, jo automobiļa un velosipēda bojājumi ir samērā nelieli.

2.Ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt sadursmes vietu.

3.No tehniskā viedokļa automobiļa un velosipēda vadītājai, rodoties kustības bīstamībai, bija jābremzē. Ņemot vērā, ka sadursme notiek daudzdzīvokļu nama pagalmā, pielīdzināms dzīvojamai zonai, tad automobiļa vadītājai bija jādod ceļš velosipēda vadītājai, kurai bija kustības priekšroka. Velosipēda vadītājai bija jārīkojas tā, lai neradītu bīstamas situācijas, proti, pēkšņi neizbraukt priekšā automobilim.

4.Ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt automobiļa vadītājas tehnisko iespēju novērst negadījumu.

5.No tehniskā viedokļa, automobiļa vadītājas darbības, nedodot ceļu velosipēda vadītājai, kurai bija kustības priekšroka, bija par iemeslu CSNg (lietas 1.sējuma 49.-54.lapa).

[14] No Valsts probācijas dienesta sniegtās atbildes par izlīguma procesa organizēšanas izbeigšanu izriet, ka krimināļprocesā Nr.11520045820, kas uzsākts pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas, starp izlīguma procesā iesaistīto personu, pret kuru uzsākts krimināļprocess /pers. B/ un cietušo /pers. D/, un viņas likumisko pārstāvi /pers. E/, izlīguma organizēšana tiek pārtraukta, jo telefoniski sazinoties ar pusēm tika saņemta atbilde, ka puses atsakās no dalības izlīgumā (lietas 1.sējuma 55.-57.lapa).

[15] Tiesas sēdē apsūdzētā savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un rakstveida liecībās norādīja, ka kļūdaini tiek uzskatīts, ka ceļu satiksmes negadījuma vieta ir dzīvojamā zona, jo tādas ceļa zīmes notikuma vietā nebija. Tāpat kļūdaini tiek uzskatīts, ka ceļu satiksmes negadījuma vieta ir mājas pagalms, jo tā ir iela pa kuru pārvietojās transportlīdzekļi. Kļūdaini tiek uzskatīts, ka velosipēda vadītājai konkrētajā situācijā bija kustības priekšroka attiecībā pret autovadītāju. Ņemot vērā, ka velosipēda vadītāja steidzās, nebija uzmanīga un pēkšņi un negaidīti no aizsega (mājas stūra) izbrauca uz ceļa braucamās daļas, notika negadījums. Kaut arī brauca lēni, viņai nebija iespējas apstāties. Notika sadursme un šoka rezultātā, kad meitene pēc inerces pārlidoja pāri transportlīdzeklim un iekrita zaļajā zālē (nost no ceļa), vēl pastūma uz priekšu velosipēdu. Ja viņa būtu pirms mājas stūra novietojusi savu transportlīdzekli stāvēšanai, meitene visticamāk būtu iebraukusi stāvošā transportlīdzeklī, jo viņa ļoti steidzās (lietas 1.sējuma 125.lapa).

Norādīja, ka nepiekrīt tiesu auto tehniķa ekspertīzes atzinuma secinājumu daļā norādītajam, ka riteņbraucējam konkrētajā situācijā bija priekšroka, jo uzskata, ka viņa brauca pa piebraucamo ceļu, bet velisopēdiste izbrauca no pagalma un viņai bija jāpārliecinās par drošību. Ielai, kurā notika sadursme nav nosaukuma, bet tas arī nav dzīvojamais pagalms, tas ir krustojums, kur darbojas "labās rokas princips".

[16] No /pers. B/ paskaidrojuma izriet, ka 2020.gada 7.jūnijā plkst.13.00, /notikuma vieta/, kad no mājas stūra lielā ātrumā brauca meitenīte ar riteni, kuru notrieca. Sliktas redzamības dēļ, viņa meitenīti neredzēja, jo ar riteni brauca no kreisās puses. Meitenīte tika traumēta, kā arī sabojāts meitenītes ritenis un viņas transportlīdzeklim VW JETTA priekšējais bampers un valsts numura zīme. Notikuma vietā tika izsaukta Neatliekamā medicīniskā palīdzība un Valsts policija. Sadursmes brīdī transportlīdzeklī atradās viena. Cietusi nav. Brauca ar ātrumu 5-7 km/h (lietas 1.sējuma 5.lapa).

[17] No personas pret kuru uzsākts krimināļprocess-/pers. B/ liecībām izriet, ka 2020.gada 7.jūnijā plkst.12.46 vadīja transportlīdzekli VW JETTA, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ /notikuma vieta/. Piebraucot pie savas mājas, nogriezās pa labi un iebrauca pagalmā, braucot garām mājai Nr./numurs/, kad no kreisās puses aiz mājas lielā ātrumā izbrauca velobraucējs (meitene) viņas transportlīdzeklim priekšā un notrieca velobraucēju ar transportlīdzekļa priekšējo daļu. Viņa brauca ar ātrumu apmēram 5-10 km/h, pēc kā uzreiz apstājās un izkāpa no tramsportlīdzekļa un devās pie meitenes. Pēc sadursmes meitenīte nokrita transportlīdzeklim no labās puses, viņa bija pie samaņas. Uzreiz pie meitenītes pieskrēja viņas māte, kura redzēja sadursmi, jo bija kopā ar meitu. Meitenei nebija nekādu aizsarglīdzekļu (ķiveres, ceļu aizsargu, elkoņu aizsargu). Viņai nebija iespējas izvairīties no sadursmes, jo viņa uzbrauca aiz…, tiešā transportlīdzekļa tuvumā. Alkohols netika lietots, transportlīdzeklis bija tehniskā kārtībā un apdrošināta. Trasportlīdzekļa vadīšanas apliecība viāni ir no 1987.gada un no tā paša laika vadīšanas stāžs. Nožēlo par notikušo. Liecības ar parakstu apliecināja /pers. B/ (lietas 1.sējuma 22.lapa).

[18] Izvērtējot visus pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka ar lietā iegūtiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīta apsūdzētās vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas - par to, ka apsūdzētā vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai tika nodarīti vidēji smaguma miesas bojājumi.

[19] Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzēta atbildība par ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kura vada transportlīdzekli, un ja tās rezultātā cietušajam nodarīts vidēja smaguma miesas bojājums. Savukārt tā kā minētās tiesību normas dispozīcija ir blanketa, tad, kvalificējot nodarījumu saskaņā ar Krimināllikuma 260.panta pirmo[1] daļu, ir jākonstatē, tieši, kādi ceļu satiksmes noteikumi vai transportlīdzekļa ekspluatācijas noteikumi ir pārkāpti apsūdzētās darbības vai bezdarbības rezultātā.

[20] Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā un trešā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 25.panta trešo daļu transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

Ceļu satiksmes noteikumu 25.3.punkts paredz transportlīdzekļa vadītāja pienākumu darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji un velosipēdu vadītāji).

Ceļu satiksmes noteikuma 100.punkts nosaka, ka, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Savukārt atbilstoši ceļu satiksmes noteikuma 140. un 144.punktam, dzīvojamā zonā, arī daudzdzīvokļu namu pagalmos, velosipēdu vadītājiem ir priekšroka, taču viņiem aizliegts nepamatoti traucēt citu transportlīdzekļu braukšanu.

[21] Tiesa izvērtējot ceļu satiksmes noteikumu prasības, secina, ka apsūdzētā, vadot transportlīdzekli, nedarīja visu iespējamo, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei pārvietojoties pa vietām, kurās iespējama transporta kustība - daudzdzīvokļu māju

pagalmu, nepārliecinājās par drošību un nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti mazāk aizsargātie ceļu satiksmes dalībnieki - velosipēdu vadītāji, bet tieši šo noteikumu prasību neievērošana bija par iemeslu notikušajam ceļu satiksmes negadījumam.

[22] Lietā nav strīda par to, ka 2020.gada 7.jūnijā ap plkst.12.46, /pers. B/ vadīja transportlīdzekli VW JETTA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un brauca ar to /notikuma vieta/, kur notrieca mazgadīgu velosipēda vadītāju /pers. D/, nodarot viņai vidēja smaguma miesas bojājumus.

Minēto faktu, ka cietušajai /pers. D/ nodarīti vidēja smagi miesas bojājumi apstiprina ar Neatliekamās medicīniskas palīdzības izsaukuma elektroniskajā kartē fiksētās ziņas, ka 2020.gada 7.jūnijā plkst.12.43 saņemts zvans no garamgājēja par Ceļu satiksmes negadījumu, savukārt no 2020.gada 7.jūnija telefonogrammas izriet, ka 2020.gada 7.jūnijā plkst.13.51 /vieta/ pilsētas slimnīcā ievietota cietusī /pers. D/ ar labās plaukstas lūzumu, labās ceļa locītavas sasitumu.

Savukārt, no 2020.gada 20.jūnija tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr./numurs/, par dzīvas personas tiesu medicīnisko ekspertīzi secināts, ka cietušajai /pers. D/ nodarītie vidēja smaguma miesas bojājumi varēja rasties 2020.gada 7.jūnijā, cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēmumā uzrādītajos ceļu satiksmes negadījuma apstākļos (lietas 1.sējuma 29.-30.lapa).

Tiesai nav radušās šaubas par ekspertu atzinuma pamatotību, Ātrās medicīniskās palīdzības brigādes kompetenci un atzīst par pierādītu, ka miesas boja?jumi cietušajai /pers. D/ radus?ies apsu?dze?ta?s darbi?bas rezulta?ta?, li?dz ar to ir konstate?jams ce?loniskais sakars starp Ceļ?u satiksmes noteikumu pa?rka?pumu un kaitīgajām seka?m cietušās /pers. D/ veselībai.

[23] Neskatoties uz to, ka apsūdzētā /pers. B/ savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas neatzīst, tiesa uzskata, ka gan ar pašas apsūdzētās /pers. B/ liecībām tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, gan cietušās /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. E/ liecībām, Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu un protokoliem par liecību pārbaudi uz vietas ir pilnībā pierādīts,

ka apsūdzētā /pers. B/ pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem 2020.gada 7.jūnijā ap plkst.12.46 vadīja transportlīdzekli VW JETTA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, /vieta/ novadā, virzoties pa daudzdzīvokļu māju pagalmiem, no /notikuma vieta/, uzbrauca mazgadīgajai velosipēda vadītājai /pers. D/, kura virzījās no ēkas Nr./numurs/ kreisās puses.

Lai arī pati mazgadīgā cietusī /pers. D/ nesniedza tiesā liecības, jo tiesas ieskatā 8 gadus vecam bērnam atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likumam sniegt liecības var būt traumatiski, cietus?a?s likumiskās pārstāve /pers. E/ gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas izmeklēšanas laikā sniedza konsekventas liecības par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem un liecināja, ka redzēja, kā viņas meita izbrauca gar māju uz brauktuves no kreisās puses uz labo attiecībā pret transportlīdzekļa kustību un to, ka uz pagalmu nogriežas transportlīdzeklis pār kura motora pārsegu pārlidoja viņas meita. Transportlīdzeklis pēc negadījuma uzreiz neapstājās, tas vēl pabrauca uz priekšu aptuveni 10 metrus un astājās ielas vidū, tuvāk brauktuves labajai malai.

Cietus?a?s likumiskās pārstāves /pers. E/ un apsūdzētās /pers. B/ liecību pārbaudē uz vietas un tās laikā sastādītajās shēmās ir norādījušas sadursmes vietu, kas abos protokolos ir norādīta ļoti līdzīgi. Gan apsūdzētās /pers. B/, gan cietušā likumiskās pārstāves sastādītajās shēmās norādīts, ka uzbraukums ir noticis brīdī, kad transportlīdzeklis *VW JETTA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, iebrauca pagalmā, savukārt velobraucēja izbrauca no mājas /adrese/ kreisās puses. Arī pievienotajos fotoattēlos redzams, ka uzbraukuma vieta ir daudzdzīvokļu mājas pagalmā, kas atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem ir dzīvojamā zona, kur velosipēdu vadītājiem attiecībā pret transportlīdzekli ir priekšroka. Tāpat dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos bērniem neatkarīgi no to vecuma braukt ar velosipēdu atļauts patstāvīgi, arī tiem, kuri vēl nav nokārtojuši velosipēda vadītāja eksāmenu un nav ieguvuši tiesības braukt ar velosipēdu.

Tas, ka daudzdzīvokļu namu pagalms netika apzīmēta ar ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", neatbrīvo apsūdzēto /pers. B/ no atbildības, jo saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 144.pantu, minētās prasības attiecas arī uz daudzdzīvokļu namu pagalmiem. Turklāt vadot transportlīdzekli, kas ceļu satiksmē ir paaugstinātas bīstamības avots, transportlīdzekļa vadītājam uzliek par pienākumu ievērot Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības un darīt visu iespējamo, lai neapdraudētu mazāk aizsargātos ceļu satiksmes dalībniekus (gājēju un velosipēdu vadītāju), kam ir kustības priekšrocības.

Līdz ar to izvērtējot lietā iegūtās ziņas, tiesa secina, ka nepastāv jebkāds likumīgs pamats cietušās likumiskās pārstāves /pers. E/ liecības neatzīt par ticamiem un pieļaujamiem pierādījumiem, kā arī netika konstatēti apstākļi, kas liecinātu, ka Valsts policijas amatpersonas sastādot Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu un protokolus par liecību pārbaudi uz vietas, būtu tieši vai netieši ieinteresēti sagrozīt ceļu satiksmes negadījuma apstākļus un ieinteresēti lietas iznākumā personīgu vai kādu citu motīvu dēļ. Lietā nav pierādījumu, ka apsūdzētā /pers. B/ būtu iebildusi pret policijas darbinieka rīcību veicot mērījumus, vai iebildusi pret shēmā norādītajiem izmēriem. Iepazinusies ar protokolu par liecību pārbaudi uz vietas un sastādīto shēmu, to apliecinājusi ar parakstu.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata apšaubīt ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, notikuma vietas shēmu un liecību pārbaudē uz vietas iekļautajām ziņām, jo tā apstiprinās ar citiem krimināllietā iegūtiem pierādījumiem.

[24] Apsūdzētās /pers. B/ izvirzītā versija, ka sliktas redzamības dēļ nav redzējusi meitenīti, kura esot braukusi ar riteni lielā ātrumā, proti, velosipēda vadītāja pēkšņi un negaidīti no aizsega (mājas stūra) izbrauca uz ceļa braucamās daļas, ir pretrunā ar eksperta /pers. F/ liecībām un autotehniskās ekspertīzes atzinumu Nr./atzinuma numurs/, kuru balstījis uz notikuma vietas shēmu, tūlīt pēc negadījuma izdarītajās fotogrāfijās redzamajām pēdām un transportlīdzekļa nodarītajiem bojājumiem, secinot, ka ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt velisopēda kustības ātrumu, sadursmes vietu un transportlīdzekļa atrašanās vietu, brīdī, kad transportlīdzekļa vadītājai radās kustības bīstamība, tomēr izvērtējot ceļu satiksmes reģistrēšanas protokola datus, secināts, ka sadursme notika daudzdzīvokļu nama pagalmā, kas pielīdzināms dzīvojamai zonai, līdz ar ko transportlīdzekļa vadītājai bija jādod ceļš velosipēda vadītājai, kurai bija kustības priekšroka.

Arī eksperts /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka izvērtējot transportlīdzekļa bojājumus, nebija iespējams noteikt precīzu tansportlīdzekļa braukšanas ātrumu, jo netika konstatēti tā bojājumi un bremzēšanas pēdas. Tāpat netika konstatēts, ka velosipēda vadītāja būtu braukusi lielā ātrumā, jo pretējā gadījumā cietusī pēc sadursmes ar transportlīdzekli būtu uzkritusi uz transportlīdzekļa motora pārsega un radītu bojājumus, kas netika norādīts eksperta

atzinumā.

Tiesas ieskatā konkrētajā situācijā cietušajai /pers. D/ nebija iespēju izvairīties no sadursmes ar apsūdzētās /pers. B/ vadīto transportlīdzekli, jo brauca ar tādu ātrumu, ar kādu nebija tehniskas iespējas apstāties, lai dotu ceļu velosipēda vadītājai, kas apstiprinās ar auto-tehniskās ekspertīzes atzinuma Nr./atzinuma numurs/, kurā viennozīmīgi tiek secināts, ka no tehniskā viedokļa ar ceļu satiksmes negadījumu ir saistāma transportlīdzekļ *VW JETTA*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājas rīcība, nedodot ceļu velisopēda vadītājai, kurai bija kustības priekšroka.

Tiesa piešķir augstu ticamību auto-tehniskās ekspertīzes atzinumam un eksperta /pers. F/ liecības un nekonstatē jebkādus pārkāpumus, kas radītu pamatu apšaubīt eksperta atzinumu, līdz ar to auto-tehniskās ekspertīzes atzinumu tiesa atzīst par ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu lietā, kurš vērtējams kopsakarā ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem.

[25] Tiesa atzīst, ka no subjektīvās puses apsūdzētā /pers. B/ noziedzīgo nodarījumu izdarījusi aiz noziedzīgas nevērības, neparedzot savu darbību kaitīgo seku iestāšanās iespēju, kaut gan pēc nodarījuma apstākļiem viņai vajadzēja un viņa arī varēja minētās kaitīgās sekas paredzēt vadot transportlīdzekli pa daudzdzīvokļu namu pagalmiem, pievēršot lielāku uzmanību situācijai uz ceļa, būtu laicīgi pamanījusi velosipēda vadītāju un izvairītos no Ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanas.

Tas, ka apsūdzētā /pers. B/ norāda, ka ceļus satiksmes negadījuma notikšanā ir vainīga cietusī /pers. D/, jo viņai kā velosipēda vadītājai nebija kustības priekšroka attiecībā pret transportlīdzekli,
šāds apsūdzētās /pers. B/ subjektīvs pieņēmums neapstiprinās ar pierādījumiem krimināllietā, jo lietā ir pierādīts noziedzīgā nodarījuma objekts – ceļu satiksmes drošības apdraudējums, kā arī cietušās /pers. D/ veselībai nodarītais kaitējums un tā smaguma pakāpe, kas pierādīta ar tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumos izdarītajiem secinājumiem. Neatzīstot, ka rīkojusies prettiesiski, tiesa secina, ka apsūdzētā /pers. B/ cenšas attaisnot savu rīcību, atbildību noveļot uz cietušo /pers. D/, un vēlas panākt viņai labvēlīgu rezultātu lietā.

[26] Tiesa uz aizstāvja debašu runā norādīto, ka prokurors nav norādījis uz cietušās līdzatbildību un to, ka viņai nebija drošības ekipējuma, tiesa atzīst par pilnīgi nepamatotu, jo mazgadīgās cietušās /pers. D/ rīcībā netika konstatēti nekādi pārkāpumi, kas būtu cēloņsakarībā ar izraisīto negadījumu. Tiesas ieskatā, aizstāvības argumenti ir vērsti uz to, lai mazinātu apsūdzētās /pers. B/ neuzmanīgo rīcību pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai /pers. D/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumus, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Turklāt tiesa bez ievērības neatstāj apstākli, ka apsūdzētā /pers. B/ ir vietējā iedzīvotāja, kura labi pārzina minēto daudzdzīvokļu mājas pagalmu, līdz ar to vajadzīga īpaša vadītāja uzmanība, jo bērnu uzvedība bieži vien var būt pārsteidzīga.

[27] Vērtējot aizstāvības argumentus, ka lietas iztiesāšanas gaitā nav pierādīts apsūdzētās /pers. B/ vaina, jo ir ievērojusi Ceļu satiksmes noteikumus, tiesas ieskatā tas nav guvis apstiprinājumu, pamatojoties uz spriedumā jau izklāstītajiem argumentiem. Pārējos aizstāvības argumentus, kas izteikti iztiesāšanas gaitā, tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)).*

[28] Tiesa novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējusi tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, atzīst par pierādītu, ka apsūdzētas /pers. B/ veiktās darbības veido Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma sastāvu, jo apsūdzētā pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās un trešās daļas, 25.panta trešās daļas prasības, neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu 25.3., 100., 140., 144. punktu, aiz noziedzīgas nevērības neparedzēja, ka savu darbību rezultātā var radīt traucējumu cietušajam kā citam satiksmes dalībniekam, un nodarīt tam miesas bojājumus, kaut gan viņai vajadzēja, un viņa arī varēja šīs kaitīgās sekas paredzēt.

[29] Tiesa atzīst, ka pierādījumi apsūdzētās vainai Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, ir ticami, jo tie apstiprina cits citu un kopumā nepārprotami atspoguļo faktus, kas attiecināmi uz noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem.
Tāpat tie ir attiecināmi uz šo konkrēto kriminālprocesu un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajai un trešajai daļai ir pieļaujami, jo iegūti un procesuāli nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[30] Izanalizējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus, izvērtējot pirmstiesas izmeklēšanas laikā savāktos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa secina, ka apsūdzētā /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tieši pie tādiem apstākļiem un tajā apjomā, kas norādīts apsūdzībā. Tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētās darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas.

[31] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatē nekādas šaubas, kas būtu izvērtējamas vai tās ir saprātīgas vai nav.

[32] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgo pantu sankcijas, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

Nosakot apsūdzētajai soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[33] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētā izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas pieskaitāms pie mazāk smaga noziedzīga nodarījuma.

[34] Par apsūdzētās personību noskaidrots, ka viņa dzimusi /datums/, Latvijas Republikas pilsone, deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /dzīvesvietas adrese/, precējusies, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav, ar augstāko izglītību, strādā. (lietas 1.sējuma 64., 76.lapa, Tiesu informatīvā sistēma).

Iepriekš nesodīta (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

[35] Nosakot apsūdzētajai soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[35.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu un 48.pantu, tiesa nekonstatē ne atbildību mīkstinošus, ne atbildību pastiprinošus apstākļus.

[36] Ņemot vērā augstākminēto, proti, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētās paskaidrojumus, aizstāvja viedokli, cietušās pārstāves un prokurora viedokli par soda noteikšanu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajai sods par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā, nosakāms piespiedu darba viedā.

[37] Tiesas ieskatā tieši piespiedu darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo veiks ne tikai apsūdzētās audzinošo un preventīvo funkciju, bet /pers. B/ šo sodu izjutīs reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai krimināls ods spētu efektīvi nodrošināt personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas.

Tiesa nosakot sodu, ņem vērā apsūdzētās personību, ar noziedzīgo nodarījumu radītās sekas, to, ka netika konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un netika konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, attieksmi pret izdarīto to, ka iepriekš nav sodīta.

[38] Pārējos panta sankcijā noteiktos sodus tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu.

[39] Apsūdzētajai saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu ir pienākums pieteikties soda izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

[40] Apsūdzētā netika aizturēta.

[41] 2020.gada 6.novembrī apsūdzētajai piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – tiesas ieskatā atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[42] Lietā par īpaši aizsargājamo cietušo atzīta nepilngadīgā /pers. D/, kuras likumiskā pārstāve /pers. E/ pieteica kaitējuma kompensāciju par apsūdzētās prettiesisko darbību rezultātā nodarīto morālo aizskārumu 7000 EUR apmērā un materiālo kompensāciju 1246,30 EUR apmērā (lietas 1.sējums 101.-102.lapa).

Kaitējuma kompensācijas pieteikumā un tiesas sēdē cietus?a?s likumiskā pārstāve /pers. E/ paskaidroja, ka 2020.gada 7.jūnijā plkst.12.46 /pers. B/ vadot transportlīdzekli VW JETTA, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, uzbrauca velobraucējai - viņas meitai /pers. D/, kura ceļu satiksmes negadījuma rezultātā guva vidēja smaguma miesas bojājumus, kas apstiprinās ar 2020.gada 29.jūnija tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr./atzinuma numurs/ slēdzienu. Morālais kaitējums 7000 EUR veido izciestās sāpes, pārdzīvojumi par veselības stāvokli, kā arī rehabilitācijas process. No apdrošināšanas kompānija netika saņemta kompensācija par viņas meitai ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodarīto kaitējumu.

Savukārt materiālo kaitējuma kompensāciju veido 1246,30 EUR par zvērināta advokāta Z.Aumeistara sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem pirmstiesas procesā. Tiesas sēdē cietusī uzturēja pieteikto morālo un materiālo kaitējuma kompensāciju.

[42.1] Tiesa, izlemjot jautājumu par cietušās likumiskās pārstāves pieteikto kompensāciju, vadās no judikatūrā nostiprinātās atziņas, ka kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtības regulējums cietušajiem, kas par tādiem atzīti noziedzīgajā nodarījumā,

kas saistīts ar ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, būtiski atšķiras no vispārējās Kriminālprocesa likumā noteiktās kārtības, jo šajos gadījumos kaitējuma kompensācijas veidu, apmēru un saņemšanas kārtību regulē arī speciālais likums – Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums un saskaņā ar to izdoti Ministru kabineta noteikumi.

Krimināl procesā no vainīgā var tikt piedzīti tie zaudējumi, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar OCTA likumu, vai kuri pārsniedz OCTA likumā un saskaņā ar to izdotajos normatīvajos aktos noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Pārējos gadījumos kaitējuma kompensāciju krimināl procesā nenoteic (*Sk. Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 21.janvāra lēmumu lietā Nr.SKK-1/2020 un Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 18.februāra lēmumu lietā Nr.SKK-93/2020*).

Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka cietušās likumiskā pārstāve kompensācija par morālo aizskārumu 7000 EUR krimināl procesā nav nosakāma, jo konstatējot apdrošināšanas gadījumu, cietušajai personai prasījums par ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu vispirms izvirzāms pret apdrošinātāju, kas noslēdzis OCTA līgumu.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka cietušajam ir tiesības prasīt nemateriālo zaudējumu atlīdzību vispirms no apdrošināšanas sabiedrības, atbilstoši OCTA likuma un ES direktīvu prasībām. Savukārt gadījumā, ja apdrošinātāja izmaksātās atlīdzības nesegs radītos kaitējumus, cietušajam ir tiesības vērsties pret apsūdzēto ar prasību civiltiesiskā kārtā. Krimināl procesa likuma 350.panta ceturtā daļa noteic, ka pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas.

[42.2] Cietušās likumiskajai pārstāvei /pers. E/ ir nosakāma kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 1246,30 EUR apmērā, kas samaksāts par zvērināta advokāta Z.Aumeistara sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem. Tā apmēru apstiprina 2021.gada 14.jūlija maksājuma uzdevums Nr.7 un 2021.gada 10.februāra maksājuma uzdevums.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem, tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu ir piedzenama no apsūdzētās /pers. B/.

[43] CD disku ar foto no notikuma vietas, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem kā rakstveida pierādījums, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

[44] Arests apsūdzētās mantai uzlikts nav.

[45] Lietisko pierādījumu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā un **sodu noteikt-piespiedu darbs 100 stundas.**

Atstāt negrozītu drošības līdzekli, uzturēšanās noteiktā vietā, līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Nenoteikt cietušās /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. E/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 7000 EUR.

Piedzīt no /pers. B/ par labu cietušajai /pers. D/ mantiskā kaitējuma kompensāciju, kas radusies par juridiskās palīdzības sniegšanu 1246,30 EUR.

Kaitējuma kompensācijas izpildei noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Kaitējuma kompensācija ieskaitāma: cietušās /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. E/, kontā Nr./konta numurs/, krimināllieta Nr./lietas numurs/. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesā. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām kaitējuma atlīdzība piedzenama piespiedu kārtā.

Rakstveida pierādījumus divus CD disku ar foto no notikuma vietas, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, **turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.**

Piespiedu darba izpildei /pers. B/ jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas spriedums.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2022.gada 14.janvārī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža